

Немаш карактера?

Јел да ти је жао?

А кад би га им'о, пошто би га дао?

J.J.Змај

ТРИ ФРТАЉА МОРАЛА

Из добро обавештених извора сазнајемо да је у Министарству просвете, науке и технолошког развоја у току израда нових правилника о оцењивању ученика у основном и средњем образовању, као и читав низ допуна и измена других законских и подзаконских аката којима се уређује област процене ученичких постигнућа. Овај врли подухват инспирисан је ингениозним закључком труста мозга, овенчаних славом несвакидашњег открића да је, како у животу, тако и у свету науке, могуће бити мало неморалан, мало трудан или мало мртав. Ако сте помислили да је овде реч само о ситницама језикословним које неће утицати на вашу изграђену професионалну етику – у великој сте заблуди! Срећом, наставни део школске године ближи се крају, те ће и грешке, које бисте свакако начинили тако необавештени о општим моралним трендовима и тенденцијама, бити мање.

Први судар са реалношћу просветне раднике очекује у наредној школској години, када би новокомпоновани етички кодекс требало да заживи у доуниверзитетском образовању, по угледу на кориговане принципе академске честитости. Тако ће оцена одличан (5) укључити до сада занемариване и маргинализоване вештине ученика да преузму/препишу до 7% туђег рада током писане провере знања. Уз коментар „мало преписивао”, ученику ћете у педагошкој документацији евидентирати „напредно сналажење пред научним изазовима”.

За оцену врлодобар (4) предвиђена је педагошка новина „солидно преписивао”, уз пропратну напомену да се „ученик у значајној мери ослања на постојећа научна сазнања и достигнућа”. Квантитативна вредност ове вештине обухвата опсег од 8% до 15% рада.

Оцену добар (3) заслужује ученик у чијем задатку препознајете „посвећеност научној литератури” која се очитује у преписивачкој делатности чији обим не прелази 25% рада.

Карактеристика „многа преписивао” предвиђена је за оцену довољан (2) и омогућава ученику „слободније кретање кроз научну литературу” у мери до 50%.

Нови правилник о оцењивању ученика оставиће слободу просветном раднику у процени да ли је преписивањем туђег рада у обиму већем од 50% ученик ипак остварио постигнуће за довољну оцену или ће на часовима допунске наставе морати да усаврши вештине преузимања садржаја без ауторизације на начин који није упадљив и лако доказив. Једна од препоручених метода за усавршавање наведених вештина је „google translate”+, „copy paste”, због међупредметних компетенција и повезивања информатичких знања са другим наставним предметима.

Етички релативизам тако постаје, сасвим је извесно, темељни принцип српског образовања и васпитања, од чијих ћемо се успеха дуго опорављати. Формулу за поправљање мањкавог владара дао је одавно Душко Радовић: *Дохватите маљ, одвалите фртаљ. Ја сам краљ и по. Фртаљ мање, фртаљ више – не мења ствар.* Нико, међутим, нема одговор на питање **где наћи морал и по** и спасити српско образовање од урушавања, јер... Где имају морал – не крњи им се. Дају ли фртаљ свога морала, остаде им три фртаља. Три фртаља морала – то није морал!

У Београду,
30. 5. 2019.

Весна Војводић Митровић,
ГСПРС „Независност”